

NATIONALE ARBEIDSRAAD

COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST NR. 10.

Zitting van dinsdag 8 mei 1973.

Collectieve arbeidsovereenkomst betreffende het collectief
ontslag.

x

x

x

NATIONALE ARBEIDSRAAD

COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST Nr. 10 BETREFFENDE HET COLLECTIEF ONTSLAG.

Gelet op de wet van 5 december 1968 betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités;

Gelet op de Nationale Werkgelegenheidsconferentie van 3 april 1973 tijdens welke werd aanbevolen maatregelen te treffen om de gevolgen van collectief ontslag te verzachten;

Hebben navolgende interprofessionele organisaties van ondernemingshoofden en van werknemers :

- Het Verbond der Belgische Ondernemingen;
- De nationale middenstandsorganisaties, erkend overeenkomstig de wet van 6 maart 1964 tot organisatie van de Middenstand;
- De Belgische Boerenbond;
- "La Fédération nationale des unions professionnelles agricoles";
- "L'Alliance agricole belge";
- Het Algemeen Christelijk Vakverbond;
- Het Algemeen Belgisch Vakverbond;
- De Algemene Centrale der Liberale Vakbonden van België;

op 8 mei 1973 in de Nationale Arbeidsraad navolgende collectieve arbeidsovereenkomst gesloten :

HOOFDSTUK I - DRAAGWIJDTE VAN DE OVEREENKOMST.

Artikel 1 - Deze collectieve arbeidsovereenkomst is gesloten in uitvoering van de Nationale Werkgelegenheidsconferentie van 3 april 1973.

Zij beveelt aan dat maatregelen worden getroffen om de gevolgen van collectief ontslag te verzachten; zij is inderdaad van oordeel dat een aan de huidige omstandigheden aangepast sociaal beleid zo veel mogelijk moet voorkomen dat de werknemer, voor wie het behoud van de arbeidsverhouding van levensbelang is, slachtoffer wordt van de technische en economische vooruitgang.

Ten einde deze doelstelling te verwezenlijken, wordt op grond van deze overeenkomst aan de werknemers, die het slachtoffer worden van collectief ontslag, een speciale vergoeding ten laste van hun werkgever toegekend.

HOOFDSTUK II - BEGRIP "COLLECTIEF ONTSLAG".

Artikel 2 - Onder "collectief ontslag" wordt verstaan, elk ontslag om economische of technische redenen dat in de loop van een ononderbroken periode van 30 dagen een aantal werknemers treft die ten minste 10 % vertegenwoordigen van de gemiddelde tijdens het kalenderjaar, dat het ontslag voorafgaat, tewerkgestelde personeelssterkte. Voor de ondernemingen die 20 tot 59 werknemers tewerkstellen, is er evenwel collectief ontslag, indien ten minste zes werknemers worden getroffen.

HOOFDSTUK III - TOEPASSINGSGEBIED.

Artikel 3 - De overeenkomst is van toepassing op de ondernemingen waar gedurende het kalenderjaar dat het ontslag voorafgaat, gemiddeld ten minste 20 werknemers waren tewerkgesteld.

De modaliteiten om het gemiddelde van de tijdens een kalenderjaar tewerkgestelde werknemers te berekenen worden vastgesteld overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 2 en 3 van het koninklijk besluit van 5 december 1969 betreffende de aangifte van collectieve afdankingen en de kennisgeving van vacante betrekkingen.

Artikel 4 - Voor de toepassing van deze overeenkomst geldt als onderneming, de technische bedrijfseenheid, bedoeld in artikel 14 van de wet van 20 september 1948 houdende organisatie van het bedrijfsleven.

Wordt als werknemer beschouwd, degene die is tewerkgesteld krachtens een arbeidsovereenkomst of een leerovereenkomst.

Artikel 5 - Vallen niet onder deze overeenkomst :

- a) de werknemers, aangeworven voor een bepaalde duur of voor een bepaald werk;
- b) de werknemers uit het bouwbedrijf;
- c) de werknemers bedoeld in artikel 1 van het koninklijk besluit van 20 september 1967 tot uitvoering van de wet van 28 juni 1966 betreffende de schadeloosstelling van de werknemers die ontslagen worden bij sluiting van ondernemingen.

Bijzondere modaliteiten kunnen op het vlak van de sector worden vastgesteld voor de onder b) en c) bedoelde werknemers.

Collectieve overeenkomsten, gesloten op het vlak van de sector, kunnen eventueel andere categorieën werknemers uit het toepassingsgebied van deze overeenkomst sluiten.

c.a.o. nr. 10.

HOOFDSTUK IV - VERGOEDING VERSCHULDIGD BIJ COLLECTIEF ONTSLAG.

Artikel 6 - Bij collectief ontslag ontvangen de bij deze overeenkomst bedoelde werknemers, boven de werkloosheidsuitkeringen waarop zij recht hebben, een bijzondere vergoeding - "vergoeding wegens collectief ontslag" genaamd - ten laste van hun werkgever.

Artikel 7 - Worden met de in artikel 6 bedoelde werknemers gelijkgesteld :

- a) de werkloze werknemers die om redenen onafhankelijk van hun wil uit het genot van de werkloosheidsuitkeringen zijn gesloten;
- b) de werknemers die een nieuwe betrekking bekleden waar zij een loon ontvangen dat lager ligt dan het loon dat zij voordien verdienden;
- c) de werknemers die een beroepsopleiding voor volwassenen doorlopen en een vergoeding ontvangen die lager ligt dan het loon dat zij voordien verdienden.

Artikel 8 - Voor de in artikel 6 bedoelde werknemers is het bedrag van de vergoeding gelijk aan de helft van het verschil tussen het netto-referteloon en de werkloosheidsuitkeringen waarop deze werknemers aanspraak kunnen maken.

Voor de in artikel 7, a) bedoelde werknemers is het bedrag van de vergoeding gelijk aan de helft van het verschil tussen het netto-referteloon en de werkloosheidsuitkeringen waarop deze werknemers aanspraak hadden kunnen maken.

Voor de in artikel 7, b) en c) bedoelde werknemers is dit bedrag gelijk aan de helft van het verschil tussen het netto-referteloon en het totaal van de netto-inkomsten verkregen uit hoofde van de nieuwe betrekking of van de beroepsopleiding.

Artikel 9 - Het netto-referteloan is gelijk aan het bruto-maandloon begrens'd tot 28.225 frank en verminderd met de persoonlijke sociale zekerheidsbijdrage en de fiscale inhouding.

De grens van 28.225 frank is gekoppeld aan indexcijfer 131,17; zij is gebonden aan de schommelingen van het indexcijfer der consumptieprijzen, overeenkomstig de bepalingen van de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van het stelsel van koppeling aan het indexcijfer der consumptieprijzen. Deze grens zal jaarlijks, per 1 januari, worden herzien, rekening houdend met de evolutie van de regelingslonen.

Het indexcijfer 131,17 is opgesteld op basis 1966 = 100. Rekening houdend met het omschakelingspercentage 0,8411, vastgesteld bij de in de Nationale Arbeidsraad gesloten collectieve overeenkomst nr. 8 van 16 maart 1972 stemt het overeen met 110,33 van het indexcijfer der consumptieprijzen, 1971 = 100.

Het netto-referteloan wordt op het hogere honderdtal afgerond.

Artikel 10 -

§ 1. Het brutoloon omvat de contractuele premies die rechtstreeks verbonden zijn aan de door de werknemer verrichte prestaties waarop afhoudingen voor sociale zekerheid worden gedaan en waarvan de periodiciteit der betaling niet meer dan één maand belooft.

Het omvat ook de voordelen in natura die onderworpen zijn aan afhoudingen voor sociale zekerheid.

Daarentegen worden de premies of vergoedingen, verleend als tegenwicht van werkelijke kosten, niet in aanmerking genomen.

§ 2. Voor de per maand betaalde werknemer is het brutoloon het loon door hem verdiend gedurende de refertemaand, bepaald in navolgende § 6.

c.a.o. nr. 10.

- § 3. Voor de werknemer die niet per maand wordt betaald, wordt het brutoloon berekend op grond van het normale uurloon.

Het normale uurloon wordt bekomen door het loon voor de normale prestaties over de refertemaand te delen door het aantal normale uren, gewerkt in die periode. Het aldus bekomen resultaat wordt vermenigvuldigd met het aantal arbeidsuren, bepaald bij de wekelijkse arbeidstijdregeling van de werknemer; dit produkt, vermenigvuldigd met 52 en gedeeld door 12, stemt overeen met het maandloon.

- § 4. Het brutoloon van een werknemer die niet heeft gewerkt gedurende de gehele refertemaand, wordt berekend alsof hij aanwezig was geweest alle arbeidsdagen die in de beschouwde maand vallen.

Indien krachtens bepalingen van de overeenkomst, een werknemer slechts gedurende een gedeelte van de refertemaand moet werken, en hij al die tijd niet heeft gewerkt, wordt zijn brutoloon berekend op grond van het aantal arbeidsdagen, welk in de overeenkomst is vastgesteld.

- § 5. Aan het brutoloon dat door de werknemer bekomen wordt of hij nu per maand of anders wordt betaald, wordt een twaalfde toegevoegd van het totaal der contractuele premies waarvan de periodiciteit der betaling niet meer dan één maand belooft, afzonderlijk ontvangen door die werknemer in de loop van de twaalf maanden die aan het collectief ontslag voorafgaan.

- § 6. Naar aanleiding van het bij artikel 14 voorziene overleg, zal in gemeen akkoord worden beslist met welke refertemaand rekening moet worden gehouden.

Indien er geen refertemaand is vastgesteld, wordt de kalendermaand, die de datum van het collectief ontslag voorafgaat, in aanmerking genomen.

c.a.o. nr. 10.

Artikel 11.

De in artikel 6 bepaalde vergoeding is verschuldigd gedurende een periode van vier maanden die aanvangt daags na de beëindiging van de arbeidsovereenkomst of eventueel daags na het verstrijken van de periode die door een opzeggingsvergoeding is gedekt.

Wanneer de door de werknemers genoten opzeggingstermijn drie maanden overtreft of wanneer de verbrekingsvergoeding overeenstemt met een opzeggingstermijn die drie maanden overtreft, zal de in voorgaand lid bedoelde periode van vier maanden worden verminderd met de duur waarmee de opzeggingstermijn de derde maand overtreft.

Artikel 12.

De in artikel 6 bepaalde vergoeding is niet verschuldigd aan de werknemers die het genot hebben van :

- de wettelijke uitkeringen voorzien in geval van sluiting van ondernemingen;
- de wederaanpassingshulp toegekend in toepassing van artikel 56, 2 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, ondertekend op 18 april 1951 te Parijs en goedgekeurd bij de wet van 25 juni 1952;
- de vergoedingen bedoeld bij artikel 21 van de wet van 20 september 1948 houdende organisatie van het bedrijfsleven, artikel 1 van de wet van 10 juni 1952 betreffende de gezondheid en de veiligheid van de werknemers alsmede de salubriteit van het werk en van de werkplaatsen en artikel 20 van de collectieve overeenkomst van 24 mei 1971 betreffende het statuut van de syndicale afvaardiging van het personeel der ondernemingen.

Artikel 13.

De bijkomende voordelen, toegekend op grond van de op het vlak van de onderneming of van de sector gesloten collectieve overeenkomsten of akkoorden, worden afgetrokken van het bedrag van de vergoeding voor collectief ontslag. Deze bepaling sluit in dat deze overeenkomst niet van toepassing is, wanneer collectieve overeenkomsten of akkoorden bestaan die in gelijkwaardige of hogere voordelen voorzien dan deze bepaald in onderhavige overeenkomst.

HOOFDSTUK V - VOORLICHTING EN ADVIES.

Artikel 14 - De ondernemingsraad of, bij ontstentenis daarvan, de syndicale afvaardiging, moet vooraf worden ingelicht over het collectief ontslag, overeenkomstig de artikelen 3, 5, 6, 7, 11 en 12 van de collectieve arbeidsovereenkomst van 9 maart 1972 houdende ordening van de nationale akkoorden en collectieve arbeidsovereenkomsten betreffende de ondernemingsraden.

Die informatie moet aanleiding kunnen geven tot een gedachtenwisseling tijdens welke de werknemersvertegenwoordigers hun opmerkingen en suggesties zullen laten kennen.

Bij ontstentenis van ondernemingsraad of van syndicale afvaardiging, heeft het overleg plaats met het personeel of de vertegenwoordigers ervan.

HOOFDSTUK VI - DATUM VAN INWERKINGTREDING, DUUR, HERZIENING EN OPZEGGING.

Artikel 15. - Deze overeenkomst wordt van kracht op 1 mei 1973 en geldt voor de collectieve ontslagen die zich na deze datum hebben voorgedaan.

Zij is gesloten voor onbepaalde duur.

Zij zal op verzoek van de meest gereede ondertekenende partij kunnen herzien of opgezegd worden, met een opzeggings-termijn van zes maanden.

De organisatie die het initiatief tot herziening of opzegging neemt, moet de redenen aangeven en amendementsvoorstellen indienen; de andere organisaties gaan de verbintenis aan deze, binnen de termijn van een maand na ontvangst, in de Nationale Arbeidsraad te bespreken.

x

x

x

Gelet op artikel 28 van de wet van 5 december 1968 betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités, verzoekt de Nationale Arbeidsraad dat deze overeenkomst door de Koning algemeen verbindend wordt verklaard.

Gedaan te Brussel, op acht mei negentienhonderddrieënzeventig.

Voor het Verbond der Belgische Ondernemingen.

A. VERSCHUEREN.

Voor de Middenstandsorganisaties.

H. ALLARD.

Voor de Belgische Boerenbond.

La Fédération nationale des unions professionnelles agricoles et l'Alliance agricole belge.

R. DEVOS.

Voor het Algemeen Christelijk Vakverbond van België.

J. KEULEERS.

Voor het Algemeen Belgisch Vakverbond.

G. GOGNE.

Voor de Algemene Centrale der Liberale Vakbonden van België.

A. VAN DER HAEGEN.

BIJLAGE.

UITTREKSEL VAN DE ARTIKELEN VAN DE BESLUITEN, WAAROP DEZE
OVEREENKOMST STEUNT.

Koninklijk besluit van 5 december 1969 betreffende de aangifte van collectieve afdankingen en de kennisgeving van vacante betrekkingen (art. 2 en 3).

Artikel 2.

Om het gemiddelde te berekenen van het aantal werknemers die tijdens een kalenderjaar in een onderneming zijn tewerkgesteld, wordt het totale aantal van de werknemers die, op het einde van elk kwartaal van het beschouwde jaar, voor die onderneming werden aangegeven bij de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid of bij het Nationaal Pensioenfonds voor mijnwerkers en, wat de krachtens een leerovereenkomst tewerkgestelde personen betreft, bij de Rijkskas voor jaarlijks verlof, gedeeld doot het aantal kwartalen waarvoor bij voornoemde instellingen een aangifte werd ingediend.

Artikel 3.

Wanneer op de dag van de bij artikel 2 bedoelde berekening, een of meer driemaandelijke aangiften betreffende dat kalenderjaar ontbreken bij de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid, bij het Nationaal Pensioenfonds voor mijnwerkers of bij de Rijkskas voor jaarlijks verlof, dient voor de ontbrekende periode het rekenkundig gemiddelde van het aantal werknemers, vermeld op de ingediende driemaandelijke aangiften, in aanmerking te worden genomen.

Koninklijk besluit van 20 september 1967 tot uitvoering van de wet van 28 juni 1966 betreffende de schadeloosstelling van de werknemers die ontslagen worden bij sluiting van ondernemingen (artikel 1).

Artikel 1.

Zijn uitgesloten van het toepassingsgebied der bepalingen van hoofdstuk III van de wet van 28 juni 1966 betreffende de schadeloosstelling van de werknemers die ontslagen worden bij sluiting van ondernemingen :

c.a.o. nr. 10 - Bijlage.

- 1° het seizoenpersoneel tewerkgesteld in de ondernemingen voor groenten- en fruitconserven evenals in de jamfabrieken;
- 2° de werknemers tewerkgesteld in de ondernemingen bedoeld in de artikelen 80 en 81 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, ondertekend te Parijs op 18 april 1951 en goedgekeurd bij de wet van 25 juni 1952;
- 3° de arbeiders die ressorteren onder het Nationaal Paritair Comité voor het Havenbedrijf;
- 4° de arbeiders die ressorteren onder het Nationaal Paritair Comité voor het scheepsherstellingsbedrijf.

c.a.o. nr. 10 - Bijlage.